

תתקשרו למנהל הבנק ותשאלו אותו על החוב

**ייתכן מאוד שהבנק חייב לכם כסף: עד שנת 1991 חייבו הבנקים את
הלקוחות בריבית על יתרת חובה לפי 360 ימים בשנה בלבד • אלי צור,
סוכן ביטוח, תבע את הבנק הבינלאומי, שכבר מוכן לשלם לו כסף •
את דפי החשבון מהתקופה המדוברת תוכלו לבקש מהבנק**

אלי צור מתעקש על מה שמגיע לו (צילום: אריק סולטן)

מאת ענת שיחור-אהרונוסון

פתאום קם אדם כבוקר ומגלה שהבנק חייב לו כסף, ולא להפך. זה קרה לאלי צור, סוכן ביטוח מרחובות, ואחרי שת שמעו את הסיפור שלו, תגלו אולי, שזה יכול לקרות גם לכם. צור תבע את הבנק הבינלאומי, ובימים אלה הסכים הבנק להשיב לצור את רוב סכום התביעה שהגיש. אבל צור דורש את מלוא החוב, שלטענתו לאחר 20 שנה הגיע לכ-2,500 שקל. הוא חושב שמדר בר בעניין עקרוני. זהו סיפורו של לקוח עקשן שנלחם, ולפני שמגה כים כדאי לחשוב - אולי הוא סולל דרך לרבים אחרים. במהלך השנים 1991-1998

היה צור בירת חובה, והבנק הבינלאומי חייב אותו בריבית על אוברדראפט. אלא שבבינלאומי, כמו גם בבנקים האחרים באותה תקופה, ידעו כנראה לעשות חישובים מסובכים, אבל לא ידעו להסתכל על לוח השנה; והבנק חייב אותו - כמו גם את יתר הלקוחות - בריבית לפי 360 יום ולא לפי 365 יום בשנה, או במקרה של פברואר ארוך יותר, אפילו 366 יום. חלפו עברו להן השנים, וצור קרא יום אחד בשנת 2005 בעיתון שהבנקים, ככל הנראה, חייבים לציבור לקוחותיהם כ-1.2 מיליארד שקל בגלל גביית ריבית מופרזת על יתרת חובה בחשבונות. הגבייה התבצעה מאז שקמו הבנקים ועד 1991, אז חייב בנק ישראל את הבנקים לשנות

את שיטת החישוב, כך שתהיה לפי מספר הימים האמיתי בשנה.

צור קרא עוד, כי בית המשפט העליון חייב את בנק לאומי, בנק הפועלים ובנק דיסקונט להשיב 2 מיליון שקל ריביות שנגבו ביתר מחברת סריגי ציביאק מפני שחושבו לפי 360 ימים בשנה.

מכיוון שצור הוא אדם שפוי ולא שמר את דפי הריבויים של הבנק מלפני 18 שנים, הוא פנה לבנק והזמין את דפי החשבון מאותה תקופה. הבנק לא היסס וגבה ממנו 9 שקלים לכל דף, תוך שהוא מצייין שלפנים משורת הדין הוא מעניק לצור

במשפט אחד: הבנקים יודעים טוב מאוד לקחת מאיתנו כסף על עמלות, נראה שסוף-סוף המצב מתהפך.

50% הנחה כאשר המחיר המלא לכל דף מורפס הוא 18 שקל. בסך הכל שילם צור לבנק 918 שקל עבור 102 דפים. צור פנה לחברת שגיא חישובי ריבית, המתמחה בכריקת חשבונות בנקים. החברה בדקה עברו את חיובי הריבית וגילתה כי חיוב היתר המשוערך ליולי 2005 עומד על 2,486 שקל. צור פנה לבנק וצירף פסקדין שעבר כבר את כל הערכאות, ואשר בטופו של דבר חייב את הבנק להשיב את חיובי היתר בשל אותה סיבה. כמו כן צירף פסקי דין שניתנו נגד הבנק הבינלאומי, שלפיהם הסכום שהבנק רשאי לגבות עבור כל דף חשבון הוא חלפו כ-4 חודשים, ולאחר שהתשר

בה היחידה שקיבל צור היתה ש"העניין בטיפול", הגיש צור תביעה לבית המשפט בסכום של 4,289 שקל. הסכום כלל את חיובי היתר של הריבית, דפי החשבון ושכר הטרחה של שגיא חישובי ריבית. הבנק ביקש לדחות את התביעה על הסף מנימוקים שונים ובעיקר בטענה להתיישנות. שופט בית משפט השלום ברחובות הרן פיינשטיין דחה את הטענה וקבע כי מרוץ ההתיישנות מתחיל ברגע שנודע לתובע על הנזק, וזה קרה רק בשנת 2005.

לאחרונה הציע הבנק לצור פשרה נדיבה ביותר, אך צור יסרב. לדין, "מדובר בעניין עקרוני. אני רוצה החלטה שיפוטית בעניין, כי זה נוגע לציבור רחב של לקוחות הבנקים".

עורך-הדין שלו, ליאור חברון, אומר כי לאור החלטה הזאת והחלטות קודמות באותו עניין, "יש מקום שכל אחד שניהל חשבונות בבנקים בישראל עד שנת 1991 והיה בשלב כלשהו בירת חובה ייחשב ויברוק כמה הבנק חייב לו". אמנון שוורץ, מנכ"ל שגיא חישובי ריבית, מוסיף כי כל לקוח שהיה לו חשבון בבנק כלשהו עד שנת 1991, והוא עדיין פעיל באותו חשבון, עשוי להיות זכאי להחזר ריבית בשל טעויות בחישובי ריבית עד לשנה זו.

הבנק הבינלאומי מסר בתגובה כי הצדדים הגיעו להסכם על סילוק התביעה, ונותר לסיים את ניסוח ההסכם. X